

תת"ע 5165/08 - מדינת ישראל נגד מאמו שלמה מרדי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 5165-08-17 מדינת ישראל נ' מאמו
לפני כבוד השופט רות פרג בר-דין

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
מאמו שלמה מרדי¹
הנאשם

הכרעת דין

כמפורט סעיף 182 ל**חוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב)**, תשמ"ב- 1982, אני מודיעה על זיכוי הנאשם מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, ביום 19.1.17 סמוך לשעה 11:04, בכביש 4, נהג ברכב ובעת שהרכב היה בתנועה, השתמש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בנויגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.

במקור קיבל הנאשם הודעה תשלום קנס אולם הוא בחר שלא לשלם את הקנס ובקיש כי עניינו יבוא בפני שופט סיון שכך במיוחד לו.

ביום 26.9.17 מסר הנאשם כפירה מפורטת. לדבריו, "יש לי מתקן קבוע ברכב. הטלפון לא יהיה שלי ביד. לא נגעתי בו. הויז פעל. ... אני משאית לא הגיוני שהוא יכול היה לראותות."

מטעם התביעה העידו שוטר אשר טען כי ראה בבירור את הנאשם אוחז טלפון בידו اليمنית. הנאשם הכחש כי החזיק טלפון ביד.

אין מחלוקת כי הנאשם נהג ברכב, בזמן ובמקום.

המחלוקה בין הצדדים הינה - האם הנאשם אוחז בטלפון.

עמוד 1

נתתי דעתן לgresאות הצדדים מזה ומזה ואני קובעת כי התעוור ב' ספק אשר לביצוע העבירה .

השוטר בחקירה הנגדית העיד כי נסע בנתיב השני מימין ואילו הנאשם נסע בנתיב השלישי מימין בכיביש 4, כביש בגיןוני. השוטר ברוב הגינויו הודה כי יתכן שרכבו הנאשם מסווג מרכיב אחד גבוה יותר מהרכב בו הוא נסע אולם לטענותו יכול היה להבחן בנאשם דרך החלונות. עוד העיד כי יש ברכבו ליד הנאשם נוסע ועל אף שהקבינה שבתא הנהג של רכבו הנאשם 3 מושבים - כתענתו הנאשם- הבחן בנאשם אוחז את הפלפון. (ע' 7 לפרטוקול בש' 13-7).

השוטר העיד כי הבחן בנאשם מחזיק טלפון נייד אולם אין זכר דבר מהARIOU ולא ידע לתאר את הטלפון בו אוחז **הנאשם** (ע' 8 לפרטוקול ש' 14).

לבד מהפרש הגובה בין שתי המכוניות, חוץ ביניהם הנושא שישב במכוניתו הנאשם. לרשות השוטר עמד שבריר של שנייה לראות את העבירה משום המהירות בכיביש בין עירוני, מכאן האפשרות לטעות אונוש.

הנאשם טען כי מכשיר הטלפון היה בהתקן והופעל על וויז. השוטר בחקירה הנגדית מאשר קיומו של התקן. הנאשם טען כי הראה לשוטר שהטלפון היה במתתקן מתחת וסגור להגה. לטענותו השוטר הסכים עמו כי הטלפון היה על המתתקן והויז עבד. (ראה ע' 6 לפרטוקול ש' 31-29).

לבד מלה, הנאשם הותיר בי רושם אמין.

סוף דבר אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

המצוירות תודיעו לצדים.

דיון הקבוע ליום 18.9.2018 - מבוטל.

ניתנה היום, כ"ה אלול תשע"ח, 05 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים